

[Landbrugsministeren.]

Mejerier, der kom med det simple Produkt, som altsaa Smørret skulde være, kaldte det Kokosfedt? De vilde selvfølgelig sige: Det kan vi ikke finde os i; vi forlanger ingen Beskyttelse, vi forlanger ingen Særfordele, men vi forlanger, at Produkter, der ikke er det, de giver sig ud for, ikke tager Navn af det, vi fremstiller, og som altsaa er dyrere. Det er dog en ganske rimelig Ting, og det er i højeste Grad i Forbrugernes Interesse, at Lovgivningsmagten vaager derover. Det er jo heller ikke noget, som særlig gælder Landbruget eller Mejeribruget; jeg tror, at alle producerende Erhverv her i Landet er i høj Grad interesserede i, at de Lovbestemmelser, der findes om, hvad man med et enkelt Udtryk kalder: urigtig Varebetegnelse, overholdes. Urigtig Varebetegnelse vender vi os imod, hvor den forekommer. Og naar man bruger Betegnelserne: Mælk, Fløde og Smør for Produkter, som ikke har noget som helst med Mælk, Fløde og Smør at gøre, foreligger der urigtig Varebetegnelse, og det maa der selvfølgelig skrides ind imod. Andet eller mere er der ikke Tale om her. Der er ikke Tale om Beskyttelse eller om, at man vil unddrage en Produktion fra Konkurrencen. Jeg tror, jeg tør sige, at er der noget Erhverv, der staar i Konkurrence, og som ikke har og ikke ønsker nogen som helst Beskyttelse paa den ene eller den anden Maade, er det dog Landbruget og Mejeribruget. Der eksisterer ikke nogen Beskyttelse mod Konkurrence, og det har en Konkurrence i Øjeblikket, der, som mange her vistnok ved, er af en saadan Beskaffenhed, at det undertiden kan se ret haabløst ud. Men det er jo netop gennem denne Konkurrence, at baade Landbruget og Mejeribruget har arbejdet sig op til sin høje Standard med Hensyn til Kvaliteten, og der er heller ingen Tvivl om, at naar blot vi kan faa Lov til uhindret at kæmpe vor Kamp i den frie Konkurrence, vil vi ogsaa kunne hævde os.

Naar det ærede Medlem mente, at Grunden til, at man vilde forbyde Margarinefabrikkerne at lave virkelig Flødeis, ogsaa de 6 Fabrikker, der har begyndt paa det, var den, at Mejeribruget ikke vilde have denne Konkurrence, saa er det ikke rigtigt; det er ikke det, som er Grunden. Jeg kan i denne Forbindelse oplyse, at der er adskillige Mejerier — jeg tror flere end 6, men jeg tør ikke bestemt sige hvor mange —, som i de senere Aar har ønsket og ogsaa har paabegyndt Fremstilling af kunstige Fedtemulsioner, og det har ogsaa været ønsket af Landmænd, at Mejerierne

skulde fremstille disse Emulsioner til Foderbrug for Kalve og Svin, idet de har sagt, at naar de dog hver Dag sender deres Mælkevogne til Mejeriet, der ligger som et Centrum, Ruterne gaar ind til, kunde de have nogle Spande med — det behøvede ikke at være de samme Spande, som Mælken kom ind i —, der kunde tage denne Foder-mælk hjem til dem, ligesom denne Fremgangsmaade har haft Talsmænd baade blandt Videnskabsmænd og andre, som har slaaet til Lyd for, at der laa en meget stor Besparelse for hele vort Land i at anvende kunstige Fedtemulsioner til Foderbrug, og at Mejerierne var de naturlige Fremstillingssteder. Dette har imidlertid Landbrugsministeren — naturligvis med Hjemmel i den gældende Lov — forbudt, skønt de paagældende Mejerier ønskede det, og sagt: det maa I ikke! I maa fremstille Smør og alle Mælkeprodukter, men I maa ikke fremstille andet. Det vilde ogsaa rumme den allerstørste Fare. Hvad der skal fremstilles af den Slags, maa henlægges til Margarinefabrikker eller Specialfabrikker; Mejeribruget som saadant maa ikke have med den Slags Ting at gøre. Hvis det fandt Sted, vilde det rumme den allerstørste Fare for hele vor Eksport. Altsaa mod enkelte Mejerikredses Ønske, men ganske vist i fuld Forstaaelse med den samlede Mejeriorganisation, er det blevet forbudt og henlagt til de Steder, hvor denne Fabrikation naturligt hører hjemme, nemlig de Fabrikker, hvor Fremstillingen af Margarine og Behandlingen af andre kunstige Fedtstoffer finder Sted. Det, der her er Tale om, er kun dette enkle og simple: at fastholde i vor Lovgivning, at man ikke maa sammenblende de to Ting. Det er af Vigtighed for Mejeribruget, men det er ogsaa af Vigtighed for Forbrugerne, at de bliver holdt adskilt, ikke blot gennem Betegnelser, men ogsaa paa den Maade, at selve Produktionen ikke blandes, og at man ikke faar Produkter, som baade er det ene og det andet og derfor med nogen Ret kan udgive sig for, hvad man i Øjeblikket foretrækker at udgive dem for.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kredse mente, at Kontrollen burde henlægges under Sundhedsministeriet, da vi nu har et Sundhedsministerium. Jeg skal ikke komme ind paa en Diskussion om, hvor Kontrollen bedst henlægges; den almindelige Kontrol ligger i Øjeblikket under Justitsministeriet, men Kontrollen med de Levnedsmidler, der her er paa Tale, Smør, Margarine, kunstige Fedtstoffer og Mælkefedtstoffer, ligger jo under Landbrugsmini-